

Plenárisülés-dokumentum

A9-0322/2023

30.10.2023

JELENTÉS

az EU fejlesztési politikájának szerepéről a nyersanyag-kitermelő iparágaknak a fejlődő országok fenntartható fejlődése érdekében történő átalakításában (2023/2031(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadó: Barry Andrews

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	19
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	20
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	26
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	27

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az EU fejlesztési politikájának szerepéről a nyersanyag-kitermelő iparágaknak a fejlődő országok fenntartható fejlődése érdekében történő átalakításában (2023/2031(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkének (1) bekezdésére, amely kimondja különösen, hogy „az Unió fejlesztési együttműködési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul”, valamint azt, hogy „az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 21. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 2015. szeptember 25-én New Yorkban megrendezett, fenntartható fejlődésről szóló csúcstalálkozóján elfogadott „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” (Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend) című ENSZ-határozatra és az abban foglalt 17 fenntartható fejlődési célra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
- tekintettel a bennszülött népek jogairól szóló, az ENSZ Közgyűlése által 2007. szeptember 13-án elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel az ENSZ Globális Megállapodásában foglalt tíz alapelvre,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) őslakos és törzsi népekről szóló 169. számú egyezményére,
- tekintettel a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO-nyilatkozat alapján meghatározott nyolc alapvető ILO-egyezményre,
- tekintettel a higanyról szóló Minamata egyezményre,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezményre, különösen a Részes Felek Konferenciájának VIII/28. sz. határozatára – A biológiai sokféleségre kiterjedő hatásvizsgálatra vonatkozó önkéntes iránymutatások,
- tekintettel a termékek társadalmi életciklusának értékelésére vonatkozó, az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP) keretében kidolgozott iránymutatásokra,

- tekintettel az EBB jogosultságra, kizárt tevékenységekre és a kizárt ágazatokra vonatkozó jegyzékére,
- tekintettel a Tanács, valamint a tagállamok kormányainak a Tanács, a Parlament és a Bizottság keretében ülésező képviselői által „A mi világunk, a mi méltóságunk, a mi jövőnk” címmel kiadott, a fejlesztési politikára vonatkozó új európai konszenzusról szóló, 2017. június 30-i közös nyilatkozatra¹,
- tekintettel a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 9-i (EU) 2021/947 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2021. december 1-jei, „A Global Gateway” című közös közleményére (JOIN(2021)0030),
- tekintettel a Bizottság „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való biztonságos és fenntartható ellátást biztosító keret létrehozásáról, valamint a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2023. március 16-i javaslatra (COM(2023)0160) (európai jogszabály a kritikus fontosságú nyersanyagokról),
- tekintettel az Európai Unió és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének (AKCSÁSZ) tagjai között létrejött új partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodást követő megállapodás),
- tekintettel a fejlődés felelősségteljes üzleti gyakorlatok révén történő előmozdításáról, ezen belül a nyersanyag-kitermelő iparágak fejlődő országokban betöltött szerepéről szóló, 2014. február 26-i állásfoglalására³,
- tekintettel a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciáról szóló, 2023. március 14-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0322/2023),

¹ [HL C 210., 2017.6.30., 1. o.](#)

² [HL L 209., 2021.6.14., 1. o.](#)

³ [HL C 285., 2017.8.29., 87. o.](#)

⁴ Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0071.

- A. mivel az ENSZ meghatározása szerint⁵ a nyersanyag-kitermelő iparágak meghatározásuk szerint magukban foglalják a nyersanyagok (fosszilis tüzelőanyagok, ásványi anyagok és aggregátumok) kitermelését, feldolgozását és a fogyasztók által használt termékekké és szolgáltatásokká történő átalakítását;
- B. mivel a nagyüzemi bányászat (LSM) és a kézi és kisüzemi bányászat (ASM) hagyományosan egymás mellett léteznek, a foglalkoztatás típusa és a biztosított helyi érték jelentősen eltér, mivel az ASM nagymértékben informálisan, nagy munkaerőigénnyel és illegálisan működik gyenge munkahelyi egészségvédelmi, biztonsági, és környezetvédelmi normák mellett, és a tőkebefektetés, a gépesítés és az ásványi anyagok kinyerésének alacsony szintje jellemzi, gyakran távoli és vidéki területeken biztosít munkát és jövedelmet a szakképzetlen munkavállalóknak, míg az LSM rendszerint nagymértékben gépesített és hivatalosan szabályozott, hozzájárul a nemzetgazdasághoz, de csekély pozitív hatással van a helyi közösségekre; mivel az UNEP szerint a kézi és kisüzemi bányászat védett területeken és kritikus ökoszisztémákban elnevezésű projekt (ASM-PACE) becslései alapján az ASM állítja elő a világon az arany körülbelül 10 százalékát, a gyémánt 15–20 százalékát, az ón és tantál 20–25 százalékát, valamint színes drágakövek 80 százalékát⁶; mivel az ASM keretében gyakran nők dolgoznak, ami növeli kiszolgáltatottságukat, mivel nem férnek hozzá az erőforrásokban gazdag földterületekhez és más termelő erőforrásokhoz és a finanszírozáshoz, nem tudják használni ezeket és nem rendelkeznek ellenőrzéssel ezek felett;
- C. mivel a nem megújuló ásványi erőforrások 81 országban játszanak domináns szerepet, amelyek a Világbank szerint együttesen a világ GDP-jének egynegyedét, a világ népességének felét és a mélyszegénységben élők közel 70%-át teszik ki⁷;
- D. mivel a természeti erőforrások kitermelése és feldolgozása felelős a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás (ÜHG) mintegy feléért, valamint a globális biológiai sokféleségre és a vízhiányt érintő hatások több mint 90%-áért⁸;
- E. mivel az egyes országok hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy kiaknázzák-e a természeti erőforrásokat, milyen erőforrásokat aknáznak ki, és hogy ez hogyan történik;
- F. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágaknak számos erőforrásokban gazdag fejlődő ország fejlődésében kellene döntő szerepet játszaniuk azáltal, hogy a bányászatból és a bányászathoz kapcsolódó műveletekből (koncessziókból, adókból és a műveletek helye szerinti országban eszközölt közvetlen vagy közvetett költségekből), a foglalkoztatási lehetőségekből és az infrastruktúrából származó állami bevételeket biztosítanak, amelyek – bizonyos tényezők fennállása esetén – képesek csökkenteni a szegénységet és támogatni a gazdasági növekedést és a társadalmi fejlődést nemzeti és helyi szinten;

⁵ ENSZ, „Transforming Extractive Industries for Sustainable Development” (A nyersanyag-kitermelő iparágak átalakítása a fenntartható fejlődés érdekében), 2021. május, 3. o.

⁶ UNEP, „Mineral Resource Governance in the 21st Century. Gearing Extractive Industries Towards Sustainable Development” [Az ásványi erőforrások irányítása a 21. században. A nyersanyag-kitermelő iparágak összekapcsolása a fenntartható fejlődéssel], 81. o.

⁷ Világbank, The Growing Role of Minerals and Metals for a Low Carbon Future (Az ásványi anyagok és fémek növekvő szerepe az alacsony szén-dioxid-kibocsátású jövő szempontjából), 2017. június, 26. o.

⁸ Az ENSZ nemzetközi erőforrás-testülete, Global Resources Outlook, 2019.

- G. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak súlyos negatív társadalmi, gazdasági, környezeti és intézményi hatást is gyakorolhatnak helyi, nemzeti, regionális és globális szinten, mégpedig azáltal, hogy hozzájárulnak az emberi jogok és a munkajogok megsértéséhez, a nemi alapú erőszakhoz, a kényszer munkához, a gyermekmunkához, a kényszerű kitelepítéshez, a szegénységhez, a szennyezéshez, a vízhasználatért folyó versenyhez, a biológiai sokféleség csökkenéséhez, az erdőirtáshoz, a kulturális és spirituális helyszínek lerombolásához, az emberi és környezeti jogok védőinek zaklatásához, a társadalmi szerkezet felbomlásához, korrupcióhoz, nyersanyagár-ingadozásokhoz, tiltott pénzmozgásokhoz, adócsaláshoz és adóelkerüléshez, valamint a fegyveres konfliktusokhoz, továbbá számtalan nehézséget teremtenek a helyi gazdasághoz csak kevés szállal kapcsolódó nyersanyag-kitermelő ipar „enklávé” jellege miatt; mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak gyakran befolyásolják az őslakos közösségek jogait, és a környezeti és társadalmi hatástanulmányok döntő szerepet játszhatnak e jogok védelmében;
- H. mivel a legújabb és adaptált technológiák és a digitalizáció erősen korlátozhatják a nyersanyag-kitermelő iparágak – természetüknél fogva – invazív hatásait;
- I. mivel a Nemzetközi Energiaügynökség (IEA) szerint⁹ a globális réz- és lítiumtermelés mintegy fele olyan területeken összpontosul, amelyek már most is súlyos vízhiánnyal küzdenek; mivel ezenkívül a jelenlegi és potenciális bányászati helyszínek többsége őslakosok által lakott vidéki területeken található;
- J. mivel fennáll annak a kockázata, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak negatív társadalmi és környezeti hatásai a jövőben még súlyosabbá válnak, tekintettel az alacsonyabb minőségű ércek bányászatának tendenciájára, ami nagyobb mennyiségű hulladékhoz, valamint magasabb energia- és vízigényhez fog vezetni; mivel ez különösen aggasztó a marginalizált és kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek számára a fejlődő országokban, ahol az éghajlatváltozás hatásai már most is növelik a vízhiányt; rámutat továbbá, hogy mivel a könnyen hozzáférhető készletek kimerülnek, a feltárás távoli és gyakran sérülékeny területekre irányul, például a mélytengeri bányászat esetében;
- K. mivel a Világbank elemzése¹⁰ szerint az összes működő bánya 44%-a erdőkben található, ami jelentős hatást gyakorol az erdőirtásra, valamint az őslakosokra és a helyi közösségekre, akiknek megélhetése az erdőtől függ;
- L. mivel a tájékoztatáshoz, a részvételhez és a jogorvoslathoz való jog többoldalú megállapodásokban rögzített, nemzetközileg védett emberi jogok, amelyek különösen a környezetvédelmi döntéshozatalra vonatkoznak, és amelyek különösen fontosak a bányászat esetében;
- M. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak közvetlen vagy közvetett módon pozitívan vagy negatívan befolyásolhatják az ENSZ több fenntartható fejlődési célját, különösen az

⁹ IEA, „The Role of Critical Minerals in Clean Energy Transitions” [A kritikus fontosságú nyersanyagok szerepe a tiszta energiára való átállásban], a World Energy Outlook különjelentése, 2021, 128. o.

¹⁰ Világbank, „Forest-Smart Mining: Identifying Factors Associated with the Impacts of Large-Scale Mining on Forests” [Erdőgazdálkodási szempontból intelligens bányászat: A nagyüzemi bányászat erdőkre gyakorolt hatásaihoz kapcsolódó tényezők azonosítása], 2019.

1. célt (a szegénység felszámolása), a 3. célt (jó egészség és jóllét), a 6. célt (tisztá víz és higiénia), a 7. célt (megfizethető és tiszta energia), a 8. célt (tisztességes munka és gazdasági növekedés), a 13. célt (éghajlatváltozás elleni fellépés), a 15. célt (a szárazföldi ökoszisztémák védelme) és a 16. célt (béke, igazságosság és erős intézmények);

- N. mivel a fenntartható fejlődési célok egyetemesek, és ezért szükségessé teszik az EU belső és külső fellépéseinek koherenciáját; mivel kimutatták, hogy az Európai Unió erőforrás-felhasználása révén – az úgynevezett tovagyrúzó hatásokon¹¹ keresztül – negatívan befolyásolja a fejlődő országok előrehaladását a fenntartható fejlődési célok felé;
- O. mivel a közösségi fejlesztési megállapodások eszközként szolgálhatnak a kormányok, vállalatok és közösségek közötti fenntartható és kölcsönösen előnyös kapcsolatok megerősítéséhez és előmozdításához, valamint a konfliktusok megelőzéséhez és az átláthatóság és az elszámoltathatóság növeléséhez; mivel a közösségi fejlesztési megállapodásokat a Világbank a nyersanyag-kitermelési megállapodások legjobb gyakorlatának tekinti¹²; mivel a Nemzetközi Bányászati és Fémipari Tanács (ICMM) 10 bányászati alapelve arra ösztönzi tagjait, hogy érdemben működjenek együtt az érdekelt felekkel, és járuljanak hozzá a fogadó országok és közösségek fenntartható fejlődéséhez¹³; mivel a felelősségteljes bányászat biztosítására vonatkozó kezdeményezés (IRMA) felelősségteljes bányászatra vonatkozó szabványa keretében bevált gyakorlatokat dolgoznak ki arra vonatkozóan, milyen lehet a felelős bányászat;
- P. mivel az erőforrásokban gazdag fejlődő országok gyakran szenvednek az erőforrások átkától, mivel a természeti erőforrások bősége eddig nem vezetett gazdasági fejlődéshez, többek között a rossz szabályozás, a korrupció, az átláthatóság és az elszámoltathatóság hiánya, valamint a nyersanyag-kitermelő iparágakból származó bevételektől való túlzott függés és a gazdasági diverzifikáció ebből következő hiánya miatt; mivel Afrika, különösen a szubszaharai régió az „erőforrás átok” klasszikus esete lett, annak ellenére, hogy ott található a világ ásványkincstartalékának 30%-a, a világ földgázkészletének 8%-a és a világ kőolajkészletének 12%-a¹⁴;
- Q. mivel a fejlődő országok gyakran szembesülnek azzal, hogy a nyersanyag-kitermelő tevékenységből nehézségekbe ütközik elegendő bevétel beszedése a gyenge vagy regresszív adórendszerek, az intézményi reziliencia hiánya, a nem megfelelő hosszú távú tervezés, a fenntarthatatlan adósságteher, az illegális pénzmozgások, a korrupció és az adóelkerülés miatt;

¹¹ Fenntartható Fejlődési Megoldások Hálózata (SDSN), „Europe Sustainable Development Report” [Európa fenntartható fejlődéséről szóló jelentés], 2022., elérhető a következő internetcímen:

<https://s3.amazonaws.com/sustainabledevelopment.report/2022/europe-sustainable-development-report-2022.pdf>.

¹² Világbank, „Mining Community Development Agreements Source Book”, 2012, elérhető a következő internetcímen: <https://openknowledge.worldbank.org/server/api/core/bitstreams/8161b734-e57b-572c-863a-851103471a5f/content>.

¹³ <https://www.icmm.com/en-gb/our-principles/mining-principles/mining-principles>.

¹⁴ UNEP, „Our work in Africa” [Az Afrikában végzett munkánk], <https://www.unep.org/regions/africa/our-work-africa>

- R. mivel a nyersanyag-exportáló fejlődő országok erősen támaszkodnak az e kivitelekéből származó adóbevételekre;
- S. mivel az éghajlatváltozás kezelésére irányuló erőfeszítések felgyorsítása és a zöld és digitális átállás megvalósításához nélkülözhetetlen nyersanyagok iránti gyorsan növekvő kereslet kezelése, valamint az EU-ban érvényben lévő fenntarthatósági és diverzifikációs követelmények kihívásokat és lehetőségeket jelentenek mind a nyersanyag-kitermelő iparágak számára ahhoz, hogy fenntarthatóvá váljanak, mind pedig az erőforrásokban gazdag fejlődő országok számára; mivel az EU úgy határozhatja meg a kereteket a fejlődő országok nyersanyag-kitermelő iparága számára, hogy a fenntartható fejlődési célokkal összhangban jobban kiaknázhassa ezt a keresletet azáltal, hogy növeli költségvetési mozgásterüket és növeli a közkiadásokat, valamint a nemzetközi közösségben betöltött szerepüket, miközben csökkenti ÜHG-kibocsátásukat; mivel a fejlődő országoknak kisebb mértékben kellene támaszkodniuk a nyersanyag-kitermelő iparágakra, és a bevételi forrásaik bővítése érdekében olyan jövőorientált ágazatokra kell kiterjeszteniük gazdaságukat, mint a nettó zéró kibocsátású technológiák;
- T. mivel az EUSZ 3. cikkének (5) bekezdése arra kötelezi az Uniót, hogy többek között hozzájáruljon „a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok [...] védelméhez”; mivel az EUSZ 21. cikkének (1) bekezdése szerint „,az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását [...] vezérelték”, ideértve a demokráciát, a jogállamiságot, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemességét és oszthatatlanságát;
- U. mivel a fejlesztési politikáról szóló 2017. évi új európai konszenzus megerősítette az EU politikák fejlesztési célú koherenciája iránti politikai elkötelezettségét, amely a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát „a fenntartható fejlődési célok elérésére irányuló [uniós] stratégia alapvető elemeként és a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia tágabb célkitűzéséhez való jelentős hozzájárulásként” határozta meg;
- V. mivel az EU fejlesztéspolitikájának támogatnia kell a fejlődő országokat a nyersanyag-kitermelő iparágak átalakításában, hogy azok az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival és a Párizsi Megállapodással összhangban hozzájáruljanak a fenntartható fejlődéshez;
- W. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak tevékenysége a Párizsi Megállapodás globális összefüggésében zajlik, amelynek célja, hogy a globális hőmérséklet-emelkedés ebben az évszázadban az iparosodás előtti szinthez képest jóval két fok alatt maradjon, és hogy a pénzáramlások összhangban legyenek az alacsony ÜHG-kibocsátással és az éghajlatváltozással szemben ellenálló pályával, továbbá az európai klímarendelet¹⁵ összefüggésében, amely 2050-ig az EU-ban klímasemlegességet, 2030-ig pedig az 1990-es szinthez képest 55%-os CO₂-csökkentést ír elő, az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag kontextusában, amely többek között kötelező hatékonysági és

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

körforgásos célokat tartalmaz, valamint a felülvizsgált és kibővített európai kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében;

- X. mivel az EU olyan jogszabályokat fogadott el a közelmúltban vagy fog elfogadni a vállalati társadalmi felelősségvállalás és a felelős üzleti magatartás fokozása érdekében, amelyek hatással lesznek a fejlődő országokban működő nyersanyag-kitermelő iparágakra, mint például a konfliktusövezetektől származó ásványokról szóló rendelet¹⁶, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelv¹⁷, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló, a közeljövőben elfogadásra kerülő irányelv¹⁸, a kényszermunkával előállított termékek tilalmáról szóló, a közeljövőben elfogadásra kerülő rendelet¹⁹ és a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló rendelet;
- Y. mivel a kritikus fontosságú nyersanyagok biztonságos és fenntartható ellátását biztosító keret létrehozásáról, valamint a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot²⁰ (a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló európai jogszabály) kísérő hatásvizsgálat nem vizsgálja megfelelően a szociális, környezeti és emberi jogokat, valamint a javaslat által a fejlődő országokra (a #35 minőségi jogalkotási eszköz és a #19 fenntartható fejlődési eszköz által előírtaknak megfelelően) és a helyi őslakos közösségek, köztük a nők és lányok megélhetésére gyakorolt hatásokat²¹;
- Z. mivel az EU igazságos átmenet melletti elkötelezettsége globális léptékű, valamint elkötelezett amellett is, hogy mélyreható reformot kell véghezvinni a nyersanyag-kitermelő ágazat pénzügyi, irányítási, társadalmi és környezeti dimenziójában;
- AA. mivel az ásványi anyagok egyenlőtlenül oszlanak el az egész világon, ami óriási hatással van a globális délre; mivel egy elemzés²² megállapította, hogy 2019-ben a fémércnek globális kitermelésének 79%-a öt olyan biomból származik, amelyek a fajokban leggazdagabb hat biom között vannak;

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/821 rendelete (2017. május 17.) a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról (HL L 130., 2017.5.19., 1. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2464 irányelve (2022. december 14.) a 537/2014/EU rendeletnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és 2013/34/EU irányelvnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról (HL L 322., 2022.12.16., 15. o.).

¹⁸ A Bizottság 2022. február 23-i javaslata a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (COM(2022)0071).

¹⁹ A kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2022. szeptember 14-i javaslat (COM(2022)0453).

²⁰ SWD(2023)0161.

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52023SC0161>.

²² Luckeneder, S., Giljum, S., Schaffartzik, A., Maus, V., és Tost, M., „Surge in global metal mining threatens vulnerable ecosystems” [A globális fémbányászat fellendülése a sérülékeny ökoszisztémákat fenyegeti], *Global Environmental Change*, 69. kötet, 2021

AB. mivel a 2023. júniusban elfogadott, nyílt tengerekről szóló szerződés²³ keretét biztosít a nyílt tenger védelmére a nyersanyag-kitermelő iparágak hatásaival szemben, és meghatározza a tengeri genetikai erőforrásokból származó előnyök megosztását a fejlett és a fejlődő országok között; mivel az EU 40 millió euróra vállalt kötelezettséget a világóceánokra vonatkozó program keretében, hogy segítse a fejlődő országokat a szerződés végrehajtásában;

Az Unió fejlesztéspolitikájának megerősítése

1. emlékeztet arra, hogy a világon az EU nyújtja a legtöbb fejlesztési segítyt, és segélyeit elsősorban nemzetközi szervezeteken és a tagállamokon keresztül biztosítja; hangsúlyozza ezért a fenntartható fejlődési elvek általános érvényesítésének fontosságát az EU valamennyi külső tevékenységében, különösen a nyersanyag-kitermelő iparágakhoz kapcsolódó politikákban, összhangban az EU azon, az EUMSZ 208. cikkében foglalt jogi kötelezettségével, hogy biztosítsa a politikák fejlesztési célú koherenciáját;
2. felszólítja az EU-t, hogy mozdítsa elő az egyenlő felek közötti partnerséget az EU és a nyersanyag-kitermelő iparágaktól jelentősen függő fejlődő országok között; hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban a nyersanyag-kitermelő iparágakkal kapcsolatos valamennyi uniós projektnek mindenki számára előnyös helyzeteket kell teremtenie, többek között a helyi közösségek számára is, és az emberközpontú és környezetközpontú fejlesztést kell a célkitűzések és valamennyi operatív szakpolitikai keret középpontjába helyezni; ennek érdekében hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatnia kell az alacsony jövedelmű, erőforrásokban gazdag országokat abban, hogy elmozduljanak a bányászati ágazat enklávé jellegétől és kitermelési modelljétől, valamint ehhez elegendő politikai teret kell biztosítania a fejlődő országok számára többek között a nemzetközi kereskedelmi eszközök alkalmazása révén a helyi szintű erőforrás-alapú iparosítás elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy a projekteket nem a környezet, az emberi jogok és a béke kárára, hanem méltányos és éghajlatbarát módon kell végrehajtani, a rendelkezésre álló leginnovatívabb módszereket alkalmazva; rámutat arra, hogy a fenntartható beruházások megkönnyítésének és az EU átfogó kereskedelmi és beruházási stratégiájának ösztönöznie kell a beruházási lehetőségeket a fejlődő országokban a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy a Global Gateway kezdeményezés keretében a nyersanyagágazati projektek esetében kezelje prioritásként fenntarthatóságot, és ennek megfelelően könnyítse meg a finanszírozáshoz való hozzáférést;
3. hangsúlyozza a fenntartható nyersanyag-kitermelő iparágak helyi gazdaságba való integrálásának fontosságát, hogy a fejlődő országok számára magas hozzáadott értékű helyi ipari kapacitást fejlesszenek ki; úgy véli, hogy a fejlődő országoknak joguk van arra, hogy az exportadókat és a jogos kereskedelmi korlátozásokat saját ipari bázisuk fejlesztésére használják fel, a nyersanyag-kitermelő iparágaktól beszedett exportvámokból származó forrásokat pedig a humán fejlesztésre és a közszolgáltatások – például az oktatás és az egészségügy – megerősítésére fordítsák; felszólítja az EU-t,

²³ Az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejött és 2023. június 19-én elfogadott megállapodás a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról.

hogy vizsgálja felül a fejlődő országokkal kötött kereskedelmi megállapodásaiban foglalt exportadó-korlátozásokat;

4. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak tiszteletben kell tartaniuk, és partnerországaitól is meg kell követelniük, hogy tartsák tiszteletben a helyi lakosság és az őslakos népek szükségleteit, különösen az őslakos népek szabad és tájékozott beleegyezéshez való jogát a földjüket vagy területeiket érintő nyersanyag-kitermelési projektek jóváhagyása előtt, összhangban az ENSZ őslakosok jogairól szóló nyilatkozatával (UNDRIP) és az ILO őslakos és törzsi népekről szóló 169. számú egyezményével; rámutat arra, hogy a bányászat növeli a nagyarányú földszerzés kockázatát, miközben a fejlődő országok kormányai gyakran nem ismerik el az őslakos népek és a közösségek szokásjogát az általuk lakott földterületekkel kapcsolatban; kéri az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) földtulajdon és -használat, halászat, valamint az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányításáról szóló önkéntes iránymutatásainak betartását a nyersanyag-kitermelésből eredő nagyarányú földszerzés elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy az őslakos népek jogainak és hagyományos gyakorlatainak előmozdítása fontos a fenntartható fejlődés elérése és az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából;
5. sürgeti az EU-t, hogy fokozottabban támogassa az erőforrásokban gazdag fejlődő országokat a nyersanyag-kitermelő iparágaktól való függőségük csökkentésében és a gazdasági sokkokra és az áringadozásokra érzékeny gazdaságuk diverzifikálásában a fenntartható alternatívák előmozdításán keresztül;
6. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell az erőforrásokban gazdag fejlődő országokat abban, hogy a nyersanyag-kitermelő gazdaságból származó bevételeiket hatékonyan és átlátható módon szedjék be és kezeljék, hogy a lakosság javára és a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében inkluzív és fenntartható fejlődést érjenek el;
7. felkéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a nyersanyag-kitermelő iparágak által közvetlenül érintett fejlődő országok civil társadalmi szervezeteivel, szakszervezeteivel, helyi közösségeivel és őslakos népeivel folytatott párbeszédet és együttműködést jogaik előmozdítása és a döntéshozatali folyamatokban játszott érdemi szerepük és aktív részvételük biztosítása érdekében, különös tekintettel a Global Gateway kiemelt projektjei megtervezésére és hatásaik értékelésére; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szereplőknek hivatalos képvisellel kell rendelkezniük a Global Gateway irányító testületében; üdvözli a Global Gateway civil társadalmi szervezetek és helyi önkormányzatok párbeszédére szolgáló platformja elindításának bejelentését, amely platformnak az a célja, hogy érdemi párbeszédre kerüljön sor a Global Gateway projektek kiválasztása és támogatása során;
8. kéri a Global Gateway nyomon követési csoport (GGMG) összehívását, amely biztosítja a Global Gateway valamennyi projektjének megbízható és hatékony felügyeletét, valamint azt, hogy azok tiszteletben tartsák a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvét, és amely a civil társadalom szereplőiből, különösen az őslakos népek képviselőiből, az Európai Parlament képviselőiből, a tagállamok képviselőiből és más illetékes szakértőkből áll; hangsúlyozza, hogy a GGMG-nek éves jelentést kell készítenie a Global Gateway projektek által az emberi jogokra, a környezetre, a polgári szabadságjogokra, a békére, az egyenlőtlenségekre és a szegénység csökkentésére

gyakorolt hatásról; felkéri a Bizottság elnökét, hogy hívja meg a GGMG elnökét az irányítási testület valamennyi ülésére; hangsúlyozza, hogy a GGMG-nek hozzáférést kell kapnia az üzleti tanácsadó csoport, az irányítási testület, valamint a civil társadalmi szervezetek és a helyi hatóságok párbeszédét előmozdító platform üléseinek valamennyi dokumentumához és jegyzőkönyvéhez;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a civil társadalmi szereplők kapacitását a döntéshozatali folyamatokban való hatékony részvétel érdekében, többek között a jogi ismeretek, a tárgyalási készségek, a környezeti hatásvizsgálatok és a projektellenőrzés terén nyújtott képzés és támogatás révén;
10. felszólítja az EU-t, hogy támogassa a fejlődő országokban a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó jogi és szabályozási keretek megerősítésére irányuló kapacitásépítési erőfeszítéseket, beleértve a kormányzás és az átláthatóság növelésére, a korrupció, a bevételek rossz felhasználása, az adócsalás és az adókijátszás, valamint az illegális pénzmozgások elleni küzdelemre, a munkaügyi, emberi jogi és környezetvédelmi normák javítására, valamint a bűnüldözés megerősítésére irányuló intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy a világ legrégebb óta tartó és legbrutálisabb konfliktusait szító természeti erőforrások egy része a fejlett országokban, nevezetesen az EU-ban működő vállalatokhoz köthető ellátási láncokon keresztül halad át; kiemeli, hogy ezért biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférést azok számára, akik annak áldozatai, hogy a fejlődő országokban működő multinacionális vállalatok szociális vagy környezetvédelmi szempontból helytelenül alkalmazták a jogszabályokat;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze elő a fejlődő országokban a nyersanyag-kitermelő iparágakba történő felelősségteljes beruházásokra vonatkozó uniós magatartási kódexet, amely önkéntes lenne a vállalkozások és a fejlesztésfinanszírozási intézmények számára, az ipari szereplők és a szakszervezetek, valamint a civil társadalmi szervezetek és az öslakos, illetve a helyi közösségek képviselői által megfogalmazott szempontok figyelembevételével; úgy véli, hogy a kódexnek egyértelmű kötelezettségvállalásokat és testre szabott irányadó elveket kell megfogalmaznia a fejlődő országokban történő beruházásokra vonatkozóan, összhangban többek között az uniós jogszabályokban és a meglévő nemzetközi szabványokban, iránymutatásokban és kezdeményezésekben meghatározott átvilágítási folyamatokkal, például az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel, az ENSZ Globális Megállapodással, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) multinacionális vállalkozásokra vonatkozó iránymutatásaival, az ISO 26000 szabványokkal és a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezéssel; hangsúlyozza, hogy a kódex átfogó célkitűzésének az öslakos népek és a helyi közösségek szabad, előzetes és tájékozott hozzájárulásának és a helyi fenntartható fejlődésnek kell lennie; úgy véli, hogy a kódexnek ki kell terjednie legalább az alábbiakra vonatkozó kötelezettségvállalásokra:
 - a) az érdekelt felek bevonása; úgy véli, hogy amennyiben egy harmadik ország nem rögzítette jogszabályban a kötelező közösségi fejlesztési megállapodásokat, az európai vállalkozásoknak azokat az üzleti tevékenység folytatásának előfeltételeként kell végrehajtaniuk; úgy véli, hogy a megállapodásokat több

érdekelt felet egyesítő platformok keretében kell megtárgyalni, érdemben bevonva az őslakos népeket és a helyi közösségeket, hatékonyan tiszteletben tartva a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét, és azokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni;

- b) átláthatóság, beleértve a proaktív környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) jelentéstételt a fejlődő országokban zajló projektekről, a kettős lényegesség elvével összhangban, valamint a szerződések és pénzügyi tranzakciók közzétételét, beleértve a fogadó országok kormányainak teljesített kifizetések részletezését; hangsúlyozza, hogy minden nyilvános információt világos és érthető módon kell közölni, hogy az érintett szereplők elszámoltathatóak legyenek;
 - c) a jogállamiság fenntartása és a korrupció megelőzése, beleértve a jogi keretek betartását, a korrupcióellenes intézkedéseket, a pénzügyi tranzakciók átláthatóságát és a visszaélést bejelentő személyek védelmét;
 - d) emberi jogi kérdések, például a kényszermunka és a gyermekmunka gyakorlata, a munkavállalói jogok, a kényszerű lakóhelyelhagyás, a megkülönböztetés, az őslakos népek jogai, a nők és lányok jogai, az oktatás, az egészség, a biztonság és a biztonságos munkafeltételek;
 - e) környezetvédelem, környezeti teljesítmény és hatás, beleértve a környezetszennyezés megelőzésére irányuló intézkedéseket, a természeti erőforrások fenntartható használatát, valamint a nyersanyagok megfelelő újrafeldolgozását és a hulladékgyűjtést biztosító intézkedéseket és erőforrásokat;
 - f) a helyi tartalom és gazdasági diverzifikáció, beleértve a helyi hozzáadott érték, a készségfejlesztés és a technológiatranszfer lehetőségeit a partnerországok gazdasági diverzifikációjának és inkluzív növekedésének előmozdítása érdekében;
 - g) természetvédelem és biológiai sokféleség;
 - h) kapacitásépítési kezdeményezések, beleértve képzési programokat és tudásmegosztó platformokat a nyersanyag-kitermelő iparágakban alkalmazott felelős befektetési gyakorlatok jobb megértése érdekében;
 - i) sérelemkezelési mechanizmusok és biztosítékok az emberi jogok megsértésének és a nyersanyag-kitermelő iparágak által okozott környezeti hatásoknak a kezelése érdekében, beleértve független ellenőrző szervek, panasztételi mechanizmusok és a megfelelő jogorvoslat létrehozását;
 - j) a kódex betartásának biztosítására szolgáló nyomon követési és jelentéstételi keretrendszer, amely magában foglalja az időszakos jelentéstételt, a független harmadik fél által végzett ellenőrzést és a teljesítménymutatók nyilvánosságra hozatalát;
12. elítéli a kényszermunkát és a gyermekmunkát; hatékonyabb fellépést szorgalmaz a kényszermunka és a gyermekmunka áldozatainak védelme és támogatása érdekében, valamint olyan rendszerszintű megoldást követel, amely az összes tényezőt, nevezetesen

a szegénységet, az egyenlőtlenséget, az oktatáshoz való hozzáférés hiányát és a gyermekmunka társadalmi elfogadottságát is figyelembe veszi;

13. sürgeti az EU-t, hogy a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) – Globális Európa „Globális kihívások” tematikus programja keretében fokozza a gyermekmunka elleni küzdelmet a nyersanyag-kitermelési tevékenységekben, és támogassa az oktatási lehetőségeket és alternatív jövedelemszerzési kilátásokat kínáló programokat, hogy kivonják a gyermekeket ezekből a tevékenységekből;
14. felszólítja az EU-t, hogy fokozza a fenntartható erőforrás-gazdálkodással kapcsolatos technológiatranszfert, tudásmegosztást és kapacitásépítést a fejlődő országokban, különösen a környezetgazdálkodással, a felelős bányászati gyakorlatokkal és a nyersanyag-kitermelő iparágak fenntartható erőforrás-felhasználásával kapcsolatos területeken;
15. felkéri a Bizottságot, hogy a munkakörülmények és a helyi közösségek megélhetésének javítása, valamint a gyakran korrupcióért és fegyveres konfliktusokért felelős illegális pénzmozgások megállítása érdekében támogassa különösen a nőket bevonó ösztönzőket és a kapacitásépítési programokat a fejlődő országok számára, lépéseket téve a kézi és kisüzemi bányászati ágazat hivatalossá tétele és a vidéki és nemzetgazdaságba való integrálása érdekében; emlékeztet arra, hogy a kézi és kisüzemi bányászat nemileg erősen meghatározott tevékenység; felszólítja az EU-t, hogy támogassa a női bányászati szövetkezetek és szövetségek létrehozását a nők részvételének, alkupozíciójának, munkafeltételeinek és gazdasági függetlenségének javítása érdekében; rámutat a vidéki térségekben folytatott szabályozatlan kisüzemi és kisméretű bányászati tevékenységekkel kapcsolatos élelmezésbiztonsági, környezeti és egészségügyi kockázatokra, valamint arra a tényre is, hogy az ENSZ Környezetvédelmi Programja szerint számos kézi és kisüzemi bányászati tevékenység a kritikus ökoszisztémákban található erdős területek globális közös terein folyik, amelyeket korábban nem használtak;
16. aggodalommal állapítja meg, hogy a nyersanyagokban gazdag fejlődő országok többségében a bányászat, a kőolaj vagy a földgáz kitermelése nem vezetett szélesebb körű gazdasági, humán és társadalmi fejlődéshez; hangsúlyozza, hogy az „erőforrás átkának” vagy a „bőség paradoxonának” kezelése nemcsak a gazdasági diverzifikációt, hanem az intézményi reziliencia erősítését, a jogállamiság fenntartását és a harmadik országok költségvetési mozgásterének növelését is magában foglalja a fenntartható fejlődés elősegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy az EU-nak proaktívan ösztönöznie kell a hazai erőforrások mozgósítását a partnerországokban, például a közvetlen adózást, és lehetővé kell tennie az árukra kivetett exportadók alkalmazását, amennyiben ez összeegyeztethető a WTO szabályaival, és hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazható; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabállyal párhuzamosan vállaljanak kötelezettséget a kedvezményes finanszírozás növelésére; megismétli, hogy a többéves pénzügyi keret 6. fejezetében szereplő felső határokat ennek megfelelően növelni kell a többéves pénzügyi keret közelgő felülvizsgálatával összefüggésben;
17. emlékeztet arra, hogy a bányászat hatásai éveken keresztül a bánya bezárása után is jelentkezhetnek, tekintettel arra, hogy a bányahulladékok mérgezőek, és ezért romboló

hatást gyakorolnak a környezetre, a biológiai kapcsolatos szolgáltatásokra és az azokhoz kapcsolódó megélhetésre; ennek megfelelően felszólít az ásványkincsek hatékony irányítására a bányászati műveletek teljes életciklusa során, amihez többek között az alábbiakra van szükség:

- az őslakos népek és a helyi közösségek szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezéshez való jogainak elismerése; az információkhoz való hozzáférésük biztosítása a nyilvánosságban a döntéshozatalban való hatékony részvétele érdekében, valamint annak biztosítása, hogy a jogaikat gyakorló személyeket ne büntessék, üldözzék vagy zaklassák;
- a bányászati ágazat teljes átláthatósága a bevételekkel és a szerződésekkel kapcsolatban, összhangban a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) követelményeivel, beleértve a környezeti átláthatóságot is;
- a bányászat társadalmi hatásainak kezelése és e hatások enyhítése az „elkerülés, mérséklés, helyreállítás” elv által vezérelt megközelítés révén;

Uniós intézkedések multilaterális szinten

18. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan G20-kezdeményezésre, amelynek célja, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak törekedjenek az erőforrásokban gazdag fejlődő országok helyi fenntartható fejlődésére; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezést az egyes környezetek szükségleteihez kell igazítani, és az magában foglalhatja többek között a pénzügyi támogatást, az adósságcsökkentési támogatást, az adósságkönnyítést és adósságelengedést, valamint a kapacitásépítést a kormányzásban, az adózásban és a korrupció elleni küzdelemben; felszólítja a Bizottságot, hogy járjon el közvetítőként az adósságkönnyítési tárgyalásokon, hogy a fejlődő országoknak pénzügyi mozgásteret biztosítson a nem fenntartható nyersanyag-kitermelő iparágak átalakítására és a fenntartható nyersanyag-kitermelő iparágak vonzására, továbbá a megalapozott környezetvédelmi és szociális normák betartására; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az adósságcsökkentésére irányuló kezdeményezés reformját és kiterjesztését a sebezhető közepes jövedelmű országokra, amelyek közül sokan függenek a nyersanyag-kitermeléstől, valamint hogy támogassa a hosszú távú adósságcsere-mechanizmus (DSM) működésbe lépését, hogy megkönnyítse az éghajlati és környezeti fellépésért cserébe nyújtott adósságkönnyítést; hangsúlyozza, hogy véget kell vetni az adóparadicsomoknak, amelyek a nyersanyag-kitermelő ágazatban zajló illegális pénzmozgások csatornái;
19. felszólítja az EU-t, hogy mozdítsa elő az inkluzív, átlátható és többszereplős partnerségeket regionális és nemzetközi szinten, elősegítve a kormányok, a civil társadalmi szervezetek, a magánszektor és a nemzetközi intézmények közötti párbeszédet és együttműködést, hogy az inkluzív döntéshozatali folyamatok erősítésével előmozdítsa a fenntartható fejlődést a nyersanyag-kitermelő iparágakban; hangsúlyozza, hogy a kritikus fontosságú nyersanyagok iránti növekvő globális kereslet és a növekvő geopolitikai instabilitás által jellemzett jelenlegi környezetben fokozni kell az erőfeszítéseket a kritikus fontosságú nyersanyagok stabil, megfelelő és diverzifikált ellátásának garantálása érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy a kitermelés

kultúrájától el kell mozdulni egy olyan erőforrás-gazdálkodási rendszer felé, amely figyelembe veszi többek között a kimerülés mértékét, a helyettesítő anyagok elérhetőségét, a hatékonyságot, az újrafeldolgozást és a fogyasztás fenntarthatóságát; üdvözli az EU és az ENSZ környezetkárosodást megelőző intézkedésekkel foglalkozó ügynökségek közötti partnerséget, amely célja, hogy támogassa a nemzeti és helyi érdekelt feleket a föld- és természetierőforrás-gazdálkodás javításában a konfliktusmegelőzés és a jobb koordináció érdekében;

20. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy a kritikus fontosságú nyersanyagok iránti megnövekedett kereslet – megfelelő kezelés és csökkentés hiányában – negatív környezeti és társadalmi hatásokhoz vezethet, különösen azon ágazatok esetében, amelyek nagymértékben függenek az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól (mint például a mezőgazdaság, a természetalapú turizmus és a halászat); hangsúlyozza, hogy többoldalú szinten prioritásként kell kezelni a fenntarthatóságot, a hatékonyságot és a körforgásos jellegű, és csökkenteni kell az új anyagok iránti keresletet, különösen az éghajlatváltozás, a vízhiány, a vízszennyezés és a biológiai sokféleség csökkenése formájában jelentkező kihívások kezelése érdekében;
21. megerősíti, hogy a transznacionális vállalatok és egyéb üzleti vállalkozások tevékenységének szabályozása érdekében sürgősen szükség van egy, az üzleti és emberi jogokra vonatkozó, kötelező erővel bíró ENSZ-egyezményre, amely egyértelmű emberi jogi kötelezettségeket és átvilágítási követelményeket határoz meg, és rendelkezik a jogorvoslathoz való hozzáféréssel, a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keretrendszerrel összhangban; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak aktív szerepet az eszközzel kapcsolatos jelenlegi tárgyalásokban, ezáltal arra ösztönözve a vállalati szereplőket és a befektetőket a nyersanyag-kitermelő ágazatban, hogy vállalják felelősségüket az emberi jogok és a munkajogok, valamint a környezet tiszteletben tartása terén;
22. ismételten felszólítja az EU-t, hogy törekedjen további nemzetközi megállapodásokra, amelyek a fejlődő országok számára biztosítják az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását, a tiszta technológiák átadását és a kapacitásépítést különösen a nyersanyag-kitermelő ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése érdekében;
23. felszólítja a fejlődő országokat, hogy emeljék magasabb szintre regionális együttműködésüket, illetve dolgozzanak ki és fogadjanak el közös környezetvédelmi, szociális és munkaügyi szabványokat és normákat a nyersanyag-kitermelő iparágak ágazatára vonatkozóan;
24. felkéri az EU-t, hogy támogassa különösen az Afrikai Unió tagállamait az afrikai bányászati jövőkép további végrehajtásában – e politikai keret 2009-ben fogadták el annak biztosítására, hogy a kontinens stratégiai jelleggel, a széles alapokon nyugvó társadalmi-gazdasági fejlődés érdekében használja fel az ásványkincseit –; ennek célja a keret aktualizálása úgy, hogy az igazodjon a fenntartható fejlődési célokhoz és az éghajlat-változási menetrendhez, és lehetőséget teremtsen a kontinens fenntartható fejlődésére; hangsúlyozza, hogy az uniós támogatásnak magában kell foglalnia a kapacitásépítést, a pénzügyi támogatást, a tiszta technológiák átadását és a fenntartható ellátási láncok irányítását;

25. felszólítja az EU-t, hogy támogassa a nyersanyag-kitermelési erőforrások felhasználásának és kezelésének átláthatóságát és elszámoltathatóságát javító regionális, nemzetközi és globális kezdeményezéseket – beleértve a EITI-t, amely előmozdítja az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot az olajban, földgázban és ásványi kincsekben gazdag országokban –, a nyersanyag-kitermelő iparágak globális programtámogatását, a Világbank többoldalú adományozói vagyongazdálkodási alapját, amely az EITI inkluzív és fenntartható végrehajtására irányul az erőforrásoktól függő fejlődő országokban a szegénység csökkentésének támogatása, valamint az inkluzív, fenntartható növekedés és fejlődés fellendítése érdekében, valamint a kimberley-i folyamatot, illetve a biztonsággal és emberi jogokkal kapcsolatos önkéntes elveket;
26. felszólítja az EU-t, hogy támogassa a fejlődő országokat abban, hogy kiépítsék kapacitásaikat, hogy tisztességes és átlátható szerződéseket tárgyaljanak le a nyersanyag-kitermelő iparág vállalataival; üdvözli e tekintetben a G7 Connex kezdeményezésének nyújtott uniós pénzügyi támogatást, amely erősíti a fejlődő országok tárgyalási szakértelmét a nyersanyag-kitermelő iparágban, hogy a beruházási szerződéseket a fenntarthatóság és a fejlődés előmozdítása érdekében alakítsák ki;
27. felkéri a Bizottságot, hogy növelje az ásványkincsek felelősségteljes feltárása és beszerzése érdekében létrejött európai partnerségnek nyújtott támogatását, amely egy több érdekelt felet tömörítő partnerség, és amelyet a konfliktusövezetekből származó ásványokról szóló uniós rendelet hatásának fokozása érdekében hoztak létre, több olyan fejlesztési projekt finanszírozásával, amelyek célja a helyi bányászati gyakorlatok javítása, különösen a kézi és kisüzemi bányászatban, valamint a jobb társadalmi, környezeti és gazdasági feltételek megteremtése a bányászok és a helyi bányászközösségek számára;
28. kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a Világbankkal folytatott szorosabb együttműködést, tekintettel a nyersanyag-kitermelő iparágak ágazatára vonatkozó ismereteire és a fejlődő országoknak a fenntartható és zöld átállási folyamatokban nyújtott támogatására;
29. felszólítja az EU-t, hogy biztosítson pénzügyi támogatást és technikai segítségnyújtást a fejlődő országoknak, hogy segítse őket a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia és a nyílt tengeri ENSZ-szerződés végrehajtásában;

Az uniós szakpolitika és jogi keret megerősítése

30. üdvözli, hogy az EU lépéseket tett kötelező erejű szabályok kidolgozására a vállalati átvilágítás területén – ezek között említhető a konfliktusövezetekből származó ásványokról szóló rendelet, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelv, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvtervezet, valamint a kényszermunkával előállított termékek tilalmáról és a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló reálettervezet –, amelyeknek együttesen, közvetlenül vagy közvetve szerepet kell játszaniuk a fejlődő országok nyersanyag-kitermelő ágazatának átalakításában;
31. kéri a Bizottságot, hogy használja ki a konfliktusövezetekből származó ásványokról szóló rendeletnek – amely 2021 óta kötelezi az uniós vállalatokat annak biztosítására,

hogyan -, tantál-, volfrám- és aranyimportjukat felelősségteljesen szerezzék be, és hogy ellátási láncuk ne járuljon hozzá fegyveres konfliktusok finanszírozásához – a 2023-as felülvizsgálati folyamatát mint lehetőséget arra, hogy alaposan értékelje a rendelet gyakorlati hatását, valamint annak lehetőségét, hogy azt további kötelező intézkedésekkel egészítse ki, és más ásványokra is kiterjessze; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezeteket és az érintett közösségeket érdemben be kell vonni a felülvizsgálati folyamatba;

32. felkéri a Bizottságot, hogy a nyersanyag-kitermelő ipar képviselőivel együtt vizsgálja meg a nyersanyag-kitermelő iparnak az uniós taxonómiai rendelet hatálya alá vonását²⁴;
33. üdvözli az EU és az AKCSÁSZ tagjai közötti új partnerségi megállapodás közelgő aláírását, mivel az megerősített és korszerűsített keretet biztosít az AKCS-országokkal való együttműködéshez, és konkrét hivatkozásokat tartalmaz a nyersanyag-kitermelő iparágakra, mint például a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságának, elszámoltathatóságának és felelős irányításának előmozdítása, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalás és a felelős üzleti magatartás megerősítése az inkluzív és fenntartható növekedés és fejlődés elérése érdekében; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a fenntarthatóság magában foglalja az átvilágítási eljárások betartását, ahogyan azt az uniós jogszabályok és az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó iránymutatásai, valamint a földbirtoklási jogok tekintetében a földtulajdon és -használat, a halászat, valamint az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányításáról szóló önkéntes FAO-iránymutatások meghatározzák;
34. felszólítja a Bizottságot, hogy jobban értékelje az EU fejlesztési támogatása által a nyersanyag-kitermelő iparágak fenntartható fejlődésére gyakorolt hatást az uniós pénzügyi források hatékony és elszámoltatható felhasználásának biztosítása érdekében;
35. felszólítja a Bizottságot, hogy általánosan érvényesítse a fenntartható fejlődés és a fejlesztési együttműködés szempontjait az EU fejlődő országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaiban, mégpedig olyan rendelkezések beillesztésével, amelyek biztosítják az emberi jogok tiszteletben tartását, a környezetvédelmet és a nyersanyag-kitermelő iparágakból származó bevételek méltányos elosztását;

o

o o

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

INDOKOLÁS

A nyersanyag-kitermelő iparágak – a nem megújuló erőforrások kiaknázása – társadalmaink alapját képezik, amelyek az olaj- és gázkitermeléstől a kritikus fontosságú nyersanyagok bányászataig mindent magukban foglalnak. A kritikus fontosságú nyersanyagokért folytatott globális verseny 2023-ban nagy lendületet vett. Az Európai Unió számára ezek az anyagok fontosak lesznek a jövőben a stratégiai autonómia és a zöld átállás felgyorsítása szempontjából. A nyersanyag-kitermelő iparágak azonban valójában kétélű kardok – ezek felelnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának legnagyobb részéért, és világszerte a kényszermunkával, a gyermekmunkával, az ökoszisztémák pusztulásával és az őslakosok jogainak megsértésével társítják őket.

A kritikus fontosságú nyersanyagok túlnyomó többsége a fejlődő országokban található, így az EU a fejlődő világ nélkül nem tudja megvalósítani saját stratégiai és éghajlat-politikai törekvéseit. Az Európai Parlamentként felelősségünk annak biztosítása, hogy az EU ne veszélyeztesse az emberi jogokat, a biológiai sokféleséget vagy ezen országok általános fenntartható fejlődését a kritikus fontosságú nyersanyagok versenyében való előrelépés érdekében. Ha e helyzetet rosszul kezeljük, fennáll a veszélye annak, hogy létrehozzuk az „erőforrás átkával” sújtott országok második generációját, ami korrupcióhoz és mélyebb egyenlőtlenségekhez vezetne partnerországainkban.

E jelentés célja annak biztosítása, hogy az EU és az európai vállalkozások a fejlődő világban folytatott nyersanyag-kitermelő tevékenységek során teljes mértékben tiszteletben tartsák az EUMSZ 208. cikkében fogalt fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elveit, a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherenciát, valamint azt, hogy az új nyersanyag-kitermelő projekteket az érintett közösségek beleegyezésével hajtsák végre, összhangban az őslakos és törzsi népekről szóló 169. sz. ILO-egyezménnyel. Döntő fontosságú, hogy az uniós beruházásokat teljes átláthatóság mellett, a Global Gateway projektek esetében az Európai Parlament megfelelő felügyeletével hajtsák végre. Ezenfelül az európai vállalkozásokat arra kell irányítani és ösztönözni, hogy prioritásként kezeljék a helyi közösségek jogait és fenntartható fejlődését. Végezetül az EU-nak nemzetközi szinten vezetőnek és normaalkotónak kell lennie mind az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, mind pedig az EU mint értékvezérelt szereplő hitelességének megőrzése érdekében.

19.7.2023

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Fejlesztési Bizottság részére

az EU fejlesztési politikájának szerepéről a nyersanyag-kitermelő iparágaknak a fejlődő országok fenntartható fejlődése érdekében történő átalakításában (2023/2031(INI))

A vélemény előadója: Emmanuel Maurel

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felkéri a Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak a gazdasági értékteremtés sarokkövei, és tőke-, valamint munkaerő-igényesek; mivel a természeti erőforrások kitermelése számos fejlődő országban a GDP jelentős hányadát teszi ki; mivel a nyersanyag-kitermelő iparágakban benne rejlik annak a lehetősége, hogy ez az ágazat hozzájáruljon a fejlődő országok gazdasági jólétéhez, azonban tevékenysége gyakran környezetszennyezéssel, természetpusztítással és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) normáinak megsértésével jár; mivel a nyersanyag-kitermelő iparágak jelentős hatást gyakorolnak a környezetre, illetve a helyi és az őshonos lakosságra; mivel ez alátámasztja azt, hogy a bennük rejlő fejlesztési potenciál kiaknázása érdekében a kellő gondosság elvén alapuló koherens stratégiákra van szükség;
- B. mivel a fejlődő országok legtöbbször a feldolgozatlan nyersanyagok exportőreiként funkcionálnak, a gazdasági értékteremtés pedig a gazdaságilag fejlett országokban összpontosul;
- C. mivel a bányászati erőforrások – különösen a kritikus fontosságú nyersanyagok – a nulla nettó kibocsátási célt szolgáló technológiák kulcsfontosságú bemeneti anyagai, amelyek nélkülözhetetlenek lesznek a dekarbonizáció, valamint az európai zöld megállapodás és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése szempontjából; mivel annak érdekében, hogy a zöld és méltányos átállás megvalósítása mellett megőrizze versenyképességét, az Európai Uniónak garantálnia kell vállalkozásai számára az ilyen anyagokhoz való hozzáférést, ugyanakkor szigorú környezetvédelmi, irányítási, szociális és emberi jogi normákat kell biztosítania; mivel lendület kap a zöld átálláshoz az ásványianyagban gazdag fejlődő országokban szükséges beruházások mozgósítása, például az új közlekedési és digitális infrastruktúrák tekintetében, a regionális értékláncok fejlesztése és diverzifikálása érdekében;

- D. mivel ahhoz, hogy 2030-ra sikerüljön elérni a fenntartható fejlődési célokat, több érdekelt fél, például a kormányok, a fejlesztési partnerek, az ipar, a nem kormányzati szervezetek és a helyi közösségek bevonására van szükség;
- E. mivel a nyersanyag-exportáló fejlődő országok erősen támaszkodnak az e nyersanyagok kiviteléből származó adóbevételekre;
- F. mivel a Covid19-világjárvány idején a nyersanyagárak ingadozása súlyos gazdasági károkat okozott a nyersanyag-kitermelő iparágakból származó adóbevételektől függő fejlődő országoknak;
- G. mivel egy diverzifikált gazdaság reziliensebbé teszi a fejlődő országokat a külső sokkhatásokkal szemben;
- H. mivel a zöld átállás lehetőséget teremt minőségi és zöld munkahelyek létrehozására, amelyek jelentősen hozzájárulhatnak a szegénység felszámolásához és a társadalmi befogadáshoz mind a fejlett, mind pedig a fejlődő országokban;
- I. mivel a fenntartható fejlődési célok finanszírozásában mutatkozó Covid19 előtti 2,5 billió USD összegű éves hiány az alacsony jövedelmű országok esetében mintegy 500 milliárd USD-nak, a többi fejlődő ország esetében pedig 2 billió USD-nak felelt meg;
- J. mivel a fenntartható fejlődési célok elérése tekintetében a fejlődő országokban kialakult beruházási hiány évi 4,2 billió USD-t tesz ki;
1. felszólít egy olyan fenntartható és körforgásos bányászati modell létrehozására, amely kellő gondossággal jár el az uniós jogszabályok, többek között a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló 20XX/XX/EU irányelv és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a felelős üzleti magatartáshoz követendő kellő gondosságról szóló útmutatása vonatkozásában; kéri, hogy a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokat és munkakörülményeket – többek között a kézi és kisüzemi bányászok számára – az egészség, a biztonság és a javadalmazás területén a legszigorúbb nemzetközi munkajogi normákkal, többek között a kényszermunkával előállított termékek betiltásáról szóló 20XX/XX/EU rendeletben meghatározottakkal összhangban biztosítsák; indítványozza, hogy a Bizottság és a tagállamok alakítsanak ki a fejlődő országokkal olyan kölcsönösen előnyös partneri kapcsolatokat az éghajlat-politika és a kritikus fontosságú nyersanyagok terén, amelyek az emberközpontú és környezetvédelmi szempontok által vezérelt fejlesztéseket helyezik a célkitűzéseik és minden operatív szakpolitikai keret középpontjába; felszólít a nemzeti exporthitel-ügynökségek munkájának jobb koordinálására annak érdekében, hogy tevékenységük összhangba kerüljön az európai zöld megállapodás prioritásaival;
 2. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a partnerországokat, hogy biztosítsák az éghajlat-politikai partnerségek és a fenntartható beruházások megkönnyítéséről szóló megállapodások, valamint a partnerországok nemzetileg meghatározott hozzájárulásai közötti összhangot;
 3. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a befektetési lehetőségek megkönnyítésével párhuzamosan ne alakuljon ki olyan negatív verseny a

partnerországokban a támogatások terén, amely az ILO-normák és a környezetvédelmi előírások enyhítéséhez vezet;

4. úgy véli, hogy ennek a modellnek lehetővé kell tennie az ágazat hozzáadott értékének kiegyensúlyozott és átlátható módon történő megosztását valamennyi érdekelt fél között, a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben foglaltak szerint, biztosítva ugyanakkor az európai nyersanyag-kitermelő vállalatok számára a partnerországok ásványkincseihez való hozzáférés kiszámíthatóságát és folyamatosságát; hangsúlyozza, hogy érdemi együttműködésre van szükség az érdekelt felekkel, beleértve a magánszektor, a civil társadalmat és a szakszervezeteket is bevonó információcserét, különösen a kritikus fontosságú nyersanyagok ágazatában;
5. nyomatékosítja, hogy a regionális értékláncok és a régió belüli kereskedelem erősítése jó hatással van a környező országokra és növeli ellenállóképességüket, különösen a külső sokkhatásokkal szemben;
6. úgy véli, hogy ennek a modellnek támogatnia kell a helyi lakosság és az őslakos népek szükségleteit, biztosítania kell az ILO valamennyi egyezményének, köztük a 169. számú egyezménynek való megfelelést, a kiaknázás tekintetében minimálisra kell csökkentenie a környezetre gyakorolt közvetlen és közvetett hatását, és széles körű tájékoztatást kell nyújtania a partnerországok számára, többek között a technológiatranszfer témájában, valamint részletes információkkal kell szolgálnia azokról a követelményekről, amelyeket a zöld megállapodás projektjei és a küszöbön álló uniós jogszabályok vonnak maguk után; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozottan támogassa a partnerországok jogi, kormányzati és költségvetési kapacitásépítését; nyomatékosítja, hogy a fejlődő országok részére rugalmas átmeneti intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy meg tudjanak felelni a nemzetközi kötelezettségeknek; hangsúlyozza, hogy minden esetben tiszteletben kell tartani az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban lefektetett elvet a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezésről; úgy véli, hogy a közösségi fejlesztési megállapodások segíthetnek megvalósítani ezt a célkitűzést; rámutat arra, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében a fenntartható beruházások megkönnyítésének és az EU átfogó kereskedelmi és beruházási stratégiájának ösztönöznie kell a beruházási lehetőségeket a fejlődő országokban azáltal, hogy elősegíti a lehető legkisebb környezeti hatással járó kemény és puha infrastruktúrákba történő nagyobb volumenű beruházások mozgósítását, valamint előmozdítja az inkluzív és fenntartható fejlődést, a szegénység csökkentését és a helyi munkahelyteremtést, különösen a kis- és középvállalkozások és a nyersanyag-kitermelő iparágakhoz kapcsolódó ellátási lánc számára; hangsúlyozza, hogy az átálláshoz a kemény és puha infrastruktúrákba történő közberuházásokra is szükség van;
7. úgy véli, hogy ennek a modellnek figyelembe kell vennie a helyi lakosság igényeit, biztosítania kell valamennyi ILO-egyezmény betartását, és a rendelkezésre álló lehető leginnovatívabb módszerek alkalmazásával csökkentenie kell a kitermelés helyén a környezetre gyakorolt közvetlen és közvetett hatást;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Global Gateway projektek kiválasztásakor és támogatásakor biztosítsák, hogy a társadalmi párbeszéd minden szinten szerves részét képezze a politikai döntéshozatal és a végrehajtás intézményi keretének;

9. kéri, hogy ezt a modellt alkalmazzák az értéklánc mentén az EU-ba beszállító valamennyi vállalatra, beleértve a harmadik országbeli vállalatokat is;
10. úgy véli, hogy a G20-országokban és az OECD-országokban letelepedett vállalkozásokra érvényes társasági minimumadó elvét az ágazatban működő vállalkozásokra is alkalmazni kell, amennyiben ezek a vállalkozások a G20–OECD-megállapodást aláíró valamennyi országban működnek; szabályozási mechanizmusokat szorgalmaz a nyersanyag-kitermelő ipari termékek tekintetében a spekuláció és az áringadozások csökkentése érdekében, a teljes termelési és ellátási lánc kiszámíthatóságának és fenntarthatóságának biztosítása céljából;
11. úgy véli, hogy a fenntartható és körforgásos bányászati modellnek biztosítania kell a fejlődő országok szakpolitikai mozgásterét, hogy olyan – a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival összhangban lévő és hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazandó – intézkedéseket hozzanak, mint például a kiviteli vámok vagy a jogszerű exportkorlátozások, amelyek révén hatékonyabban mozgósíthatják a hazai erőforrásokat;
12. felszólítja az EU-t, hogy a nemzetközi fórumok keretében megvalósuló együttműködések és a bevált gyakorlatok megosztása révén sarkallja kereskedelmi partnereit arra, hogy kereskedelmi és befektetési kapcsolataikban ők is a fenntartható erőforrás-gazdálkodást ösztönözzék.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	19.7.2023
A zárószavazás eredménye	+ : 33 - : 2 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Anna-Michelle Asimakopoulou, Tiziana Beghin, Saskia Bricmont, Jordi Cañas, Daniel Caspary, Arnaud Danjean, Roman Haider, Christophe Hansen, Heidi Hautala, Danuta Maria Hübner, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, Thierry Mariani, Margarida Marques, Gabriel Mato, Emmanuel Maurel, Carles Puigdemont i Casamajó, Samira Rafaela, Catharina Rinzema, Inma Rodríguez-Piñero, Katarína Roth Neved'alová, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Sven Simon, Kathleen Van Brempt, Marie-Pierre Vedrenne, Jörgen Warborn, Iuliu Winkler
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Marek Belka, José Manuel García-Margallo y Marfil, Enikő Győri, Javier Moreno Sánchez
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Clara Aguilera, Francisco Guerreiro, Mikuláš Peksa, Lucia Vuolo

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

33	+
NI	Tiziana Beghin, Carles Puigdemont i Casamajó
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Daniel Caspary, Arnaud Danjean, José Manuel García-Margallo y Marfil, Christophe Hansen, Danuta Maria Hübner, Gabriel Mato, Sven Simon, Lucia Vuolo, Jörgen Warborn, Iuliu Winkler
Renew	Barry Andrews, Jordi Cañas, Samira Rafaela, Catharina Rinzema, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Clara Aguilera, Marek Belka, Bernd Lange, Margarida Marques, Javier Moreno Sánchez, Inma Rodríguez-Piñero, Katarína Roth Neveďalová, Joachim Schuster, Kathleen Van Brempt
The Left	Emmanuel Maurel, Helmut Scholz
Verts/ALE	Saskia Bricmont, Francisco Guerreiro, Heidi Hautala, Mikuláš Peksa

2	-
ID	Danilo Oscar Lancini, Thierry Mariani

2	0
ID	Roman Haider
NI	Enikő Győri

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+: 13 -: 2 0: 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Christophe Clergeau, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Carlos Zorrinho
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Michael Bloss, Karolin Braunsberger-Reinhold, Billy Kelleher, Norbert Lins, Lydie Massard

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

13	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Billy Kelleher
S&D	Christophe Clergeau, Ilan De Basso, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Michael Bloss, Pierrette Herzberger-Fofana, Lydie Massard

2	-
ID	Dominique Bilde
PPE	Tomas Tobé

7	0
ECR	Beata Kempa
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Norbert Lins, Marlene Mortler, Eleni Stavrou

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás